

वितथं व्यभिचारसंभवात् तमात्मजं वितथं निरर्थकं मत्वा ममता व्यसृजन् तत्याज पाठांतरे आदिजं प्रथमजं भर्तुर्वीर्याज्जातमेव मुख्यमात्मजं मत्वा बृहस्पतेर्जातं तत्याजेत्यर्थः एवं तया त्यक्तं मरुतोऽविभ्रन् अविभरुः तदेवं मरुद्भिः प्राप्तो यं भरतस्यान्वये वितथे सति दत्तः ॥ ३८ ॥ इति नवमे टीकायां विंशोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ ७३ ॥ एकविंशे तु दौर्षतेः सुतस्यान्वय उच्यते रंतिदेवाजमीढादेर्यत्र कीर्तिः प्रतन्यते ॥ १ ॥ भरतस्यान्वये वितथे सति दत्तत्वाद्धितथसंज्ञो भरद्वाजः स च ब्राह्मणोऽपि भरतस्य दत्तः पुत्रो जात इति तद्वंशोऽनुक्रम्यते वितथस्य सुतो मन्युः तस्माद्बृहत्क्षत्रज

चोद्यमानासुरैरेवं मत्वा वितथमात्मजम् ॥ व्यसृजन् मरुतो विभ्रन् दत्तोऽयं वितथेऽन्वये ॥ ३८ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे नवमस्कंधे विंशोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ श्रीशुक उवाच वितथस्य सुतो मन्युर्बृहत्क्षत्रो जयस्ततः ॥ महावीर्यो निरोगर्गः संकृतिस्तु नरात्मजः ॥ १ ॥ गुरुश्वरंतिदेवश्च संकृतेः पांडुनंदन ॥ रंतिदेवस्य हियश इहामुत्र च गीयते ॥ २ ॥ वियद्वित्तस्य ददतो लब्धं लब्धं बुभुक्षतः ॥ निष्किंचनस्य धीरस्य सकुटुंबस्य सीदतः ॥ ३ ॥ व्यतीयुरष्टचत्वारिंशदहान्यपि बतः किल ॥ घृतपायससंयावंतो यं प्रातरुपस्थितम् ॥ ४ ॥ कृच्छ्रप्राप्तकुटुंबस्य क्षुत्तृद्भ्यां जातवेपथोः ॥ अतिथिर्ब्राह्मणः काले भोक्तुकामस्य चागमत् ॥ ५ ॥ तस्मै संव्यभजत्सोऽन्नमादृत्य श्रद्धयान्वितः ॥ हरिं सर्वत्र संपश्यन् स भुक्त्वा प्रययौ द्विजः ॥ ६ ॥ अथान्यो भोक्ष्यमाणस्य विभक्तस्य महीपते ॥ विभक्तं व्यभजत् तस्मै वृषलाय हरिं स्मरन् ॥ ७ ॥ यातेशूद्रेतमन्योगादतिथिः श्वभिरावृतः ॥ राजन्मे दीयतामन्नं स गणाय बुभुक्षते ॥ ८ ॥ स आदृत्या वशिष्टं यद्वद्बुमानपुरस्कृतम् ॥ तच्च दत्त्वा नमश्चक्रे श्वभ्यः श्वपतये विभुः ॥ ९ ॥

यमहावीर्यनरगर्गाः पंचपुत्रा बभूवुः ॥ १ ॥ २ ॥ वियद्वित्तस्य वियतोग

गनादिवोद्यमं विना देवादुपस्थितमेव वित्तं भोग्यं यस्य यद्वा वियद्वयं प्राप्नुवत् वित्तं भोग्यं यस्य तदेवाह बुभुक्षतोऽपि स तोलब्धं लब्धं ददतः तत्पंचयति निष्किंचनस्येत्यादिसार्थैः पंचदशभिः ॥ ३ ॥ अपि बतोजलपानमप्यकुर्वतः घृतादित्रयाणां द्वैक्यं तोयं च ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ अथान्यो वृषलोऽतिथिरागमत् विभक्तस्य कुटुंबार्थमन्नादिकं विभक्तवतः ॥ ७ ॥ स गणाय श्वयूथसहिताय ॥ ८ ॥ ९ ॥